സംയുക്ത ഇടയലേഖനം

കഴിഞ്ഞ വർഷം ഏതാണ്ട് ഇതേ സമയത്ത് കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ സഭാ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരായ ഞങ്ങൾ സംയുക്തമായി ഒരു ഇടയലേഖനം പുറപ്പെടുവിച്ചു. അതിൽ അന്നു ഞങ്ങൾ എഴുതി: "എപ്പോഴും ന്യായമായ അധികാരത്തെ ആദരിക്കുന്നവരാണ് നമ്മൾ. പക്ഷേ, നമ്മുടെ മൗലികാവകാ ശങ്ങൾ നിഷേധിക്കപ്പെടുമ്പോൾ നിശബ്ദരായിരിക്കാൻ നമ്മൾക്ക് അവകാശമില്ല. മൗലികാവകാശങ്ങൾ പണയപ്പെടുത്താൻ ആർക്കും ഒരു തലമുറയ്ക്കും അവകാശമില്ല. മറിച്ച് സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ബാദ്ധ്യതയാണുള്ളത്." (*കേരളത്തിലെ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ 2006 ജൂലൈ മാസം പുറപ്പെടുവിച്ച സംയുക്ത ഇടയലേഖനം.*) ഇങ്ങനെയൊരു ബാദ്ധ്യത നിറവേറ്റാനാണ് ചില ആശങ്കകളുടെയും അസ്വസ്ഥതയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കെഴുതുന്നത്.

സഭയും സമൂഹവും ഗൗരവമായ പ്രശ്നങ്ങൾ നേരിടുമ്പോൾ അതിനോടു പ്രതികരിക്കാനും സമൂഹത്തിന്റെ ഭാവിക്കും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പരിരക്ഷയ്ക്കും വേണ്ടി ശബ്ദമുയർത്താനും സ്വന്തം ആത്മീയതയുടെ പേരിൽ ഞങ്ങൾക്ക് കടമയും ദൗത്യവുമുണ്ട്. തെക്കെ ആഫ്രിക്കയിലെ വർണ്ണ വിവേചനത്തിനെതിരായും ഫിലിപ്പൈൻസിൽ മാർക്കോസിന്റെ ഏകാധിപത്യത്തിനെതിരായും പോളണ്ടിൽ കമ്മ്യൂണിസത്തിനെതിരായും ആഫ്രിക്കൻ നാടുകളിൽ അടിച്ചമർത്തലും അനീതിയും നടത്തുന്ന ഭരണകൂടങ്ങൾക്കെതിരായും സഭകൾ ശബ്ദിച്ച് ആ സമൂഹങ്ങൾക്ക് ഭാവിയുടെ വഴി തുറന്നിട്ടുണ്ട്. അത് ചിലർക്ക് അലോസരമുണ്ടാക്കുന്നു എന്നറിയാം. ജനതയുടെ വായ് മൂടിക്കെട്ടാൻ ശ്രമങ്ങളുണ്ടാകുമ്പോൾ സഭകൾ ശബ്ദിച്ച് മനുഷ്യന്റെ മഹത്വം വീണ്ടെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കേരളത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസമണ്ഡലത്തെക്കുറിച്ച് വീണ്ടും എഴുതേണ്ടി വന്നതിൽ ദുഃഖമുണ്ട്. ഇത് ഭരണകൂടത്തിനെതിരായ രാഷ്ട്രീയ അട്ടിമറി ശ്രമമായി കാണേണ്ടതില്ല. ജനാധിപത്യ സംവിധാനത്തെ മാനിക്കുന്ന സഭയുടെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരാണ് ഞങ്ങൾ. അധികാരത്തിലിരിക്കുന്നവർ ജനദ്രോഹ നടപടി കളും ഭരണഘടനാ വിരുദ്ധ സമീപനങ്ങളും നാടിന്റെ കോടതിവിധികളോട് കടുത്ത അസഹിഷ്ണു തയും കാണിക്കുമ്പോൾ പ്രതികരിക്കാതിരിക്കാൻ നിർവ്വാഹമില്ല.

വിദ്യാഭ്യാസം ക്രൈസ്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു തൊഴിലോ ധനാഗമ മാർഗ്ഗമോ അല്ല. മറിച്ച് ക്രൈസ്തവവിശ്വാസത്തിൽ നിന്ന് ഉയിർക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ദൗത്യവും ഉത്തരവാദിത്വവുമാണ്. സെന്റ് പോൾ എഴുതി : "യൂഹദനെന്നോ ഗ്രീക്കുകാരനെന്നോ അടിമയെന്നോ സ്വതന്ത്രനെന്നോ പുരുഷനെന്നോ സ്ത്രീയെന്നോ വ്യത്യാസമില്ല. നിങ്ങളെല്ലാവരും യേശുക്രിസ്തുവിൽ ഒന്നാണ്" (ഗലാത്തിയ 3:28). കേരളം പോലുള്ള ഒരു നാട്ടിൽ മനുഷ്യന്റെ മഹത്വം സ്ഥാപിച്ചെടുക്കുന്നതിൽ ക്രൈസ്തവ സ്കൂളുകൾ നിർവ്വഹിച്ച പങ്ക് ആർക്കു നിഷേധിക്കാനാവും? ജാതിമത വർഗ്ഗ ലിംഗ വ്യത്യാസ മില്ലാതെ മനുഷ്യനെഅവന്റെ സമഗ്രമായ വളർച്ചയിലേക്കും മഹത്വത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് വിദ്യാഭ്യാസം. ഓരോ മനുഷ്യനിലും ക്രിസ്തുവിനെകാണുന്നവരാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ. മനുഷ്യനിലെ ദൈവിക മഹത്വത്തിലേക്ക് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കോവണിയിലൂടെ ഉയർത്താനുള്ള ക്രൈസ്തവ ദൗത്യം ഇവിടെ പുലർത്തിപ്പോകാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരവസ്ഥ ഉടലെടുക്കുന്നു എന്ന ആശങ്ക ഞങ്ങൾക്കുണ്ട്.

സ്വകാര്യ സ്കൂളുകളുടെ വരെ ഭരണം തദ്ദേശ സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കാനുള്ള സർക്കാരിന്റെ നീക്കം ഗുരുതരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസ മണ്ഡലത്തിൽ ഉണ്ടാക്കാൻ പോരുന്നതാണ്. തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന സർക്കാർ സ്വന്തം പാർട്ടിയുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രം വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിലൂടെ

അടിച്ചേല്പിക്കാൻ വ്യഗ്രത കാണിക്കുകയും പൊതുജനങ്ങളുടെ സമഗ്രമായ പുരോഗതി ലക്ഷ്യമാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അപരാധമാണ്.

ന്യൂനപക്ഷാവകാശം ഏതു പരിഷ്കൃത ജനാധിപത്യ വ്യവസ്ഥിതിക്കും അനിവാര്യമായ അവകാശ സംരക്ഷണത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അതവകാശമല്ല ഏതോ ഔദാര്യമാണ് എന്ന വിധത്തിലുള്ള പ്രചാരണം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ തകൃതിയായി നടക്കുന്നു. ഈ ന്യൂനപക്ഷാവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയാണ് ഇവിടുത്തെ സഭാധികാരികൾ ശബ്ദമുയർത്തുന്നത്. അതവരുടെ സ്വകാര്യ വിഷയമാണെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കാൻ ചിലർ ശ്രമിക്കുന്നത് വല്ലാത്ത ആത്മവഞ്ചനയാണ്. ഇവിടുത്തെ ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിന്റെ അവകാശങ്ങൾ തീറു വിറ്റു കളയാൻ ഉത്തരവാദിത്വബോധവും തലമുറകളെക്കുറിച്ചു ചിന്തയുമുള്ള ആർക്കും സാധ്യമല്ല. ന്യൂനപക്ഷാവകാശം സാമ്പത്തിക പുരോഗതിക്കുള്ള കാലികമായ അവകാശമല്ല. അത് ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെ മതസംസ്കാര സംരക്ഷണത്തിനും പാലനത്തിനുമുള്ളതാണ്. മതവിരുദ്ധമല്ലാത്ത സെക്കുലർ സംസ്കാരത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നമ്മുടെ ക്രൈസ്തവ സംസ്കാരം നിലനിർത്താനും പരിപോഷിപ്പിക്കാനും ഉപയോഗിക്കാനാണ് ഈ അവകാശം.

വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാനും (Establish) നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാനും (Administer) ക്രൈസ്തവ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കു നല്കിയിട്ടുള്ള അവകാശത്തിൽ പഞ്ചായത്തിന്റെ പേരിലോ മറ്റ് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലോ മറ്റാരെയും കടന്നു കയറാൻ അനുവദിക്കുന്ന പ്രശ്നമില്ല എന്ന് അർത്ഥശങ്കയില്ലാതെ വ്യക്തമാക്കാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഇന്ന് സർക്കാരിന് എയ്ഡഡ് സ്ഥാപനങ്ങളിലുള്ള അധികാരം സ്വയംഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കു കൈമാറാനുള്ള നീക്കം അപകടകരമാണ്. കക്ഷി രാഷ്ട്രീയത്തിനതീതരായ ഭരണാധികാരികളുടെ സ്ഥാനത്ത് കക്ഷി രാഷ്ട്രീയക്കാർ സ്കൂളുകൾ ഭരിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ വിദ്യാഭ്യാസ മണ്ഡലം രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെ ചട്ടുകമായി അധഃപതിക്കും. ഇത് കേരള സമൂഹം മുഴുവൻ മനസ്സിലാക്കുകയും പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ഒിഷയമാണ്.

കേരളത്തിലെ സ്വാശ്രയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അനിശ്ചിതത്വത്തിലും ആയിരക്കണക്കിന് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രൊഫഷണൽ വിദ്യാഭ്യാസം ആശങ്കയിലുമാണ്. ദുഃഖത്തോടെ എഴുതട്ടെ, അന്യസംസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ നാട്ടിലെ യുവാക്കൾക്ക് ഇവിടെത്തന്നെ നല്ല പ്രൊഫഷണൽ വിദ്യാഭ്യാസം നടത്താൻ മുന്നോട്ടുവന്ന ക്രൈസ്തവ സഭകളെ ശിക്ഷിക്കണമെന്ന നിർബന്ധത്തിലാണ് ഇവിടത്തെ ഭരണകൂടം. ഈ സംരംഭത്തിന് ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടവർ അഴിമതിക്കാരും വിദ്യാഭ്യാസ കച്ചവടം നടത്തുന്നവരുമാണ് എന്ന ആരോപണങ്ങൾ നിരന്തരം കേൾക്കുന്നു. കേരളത്തിനു പുറത്ത് എത്ര ഫീസു കൊടുത്തു പഠിക്കുന്നതിലും സർക്കാരിനു പ്രശ്നമില്ല. ഇവിടെ നല്ല വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ കെട്ടിപ്പടുക്കാനും നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാനും പറ്റാത്തവിധം ഭീഷണിയുടെയും അക്രമത്തിന്റെയും നടപടികൾ നാം നേരിടുന്നു.

സ്വാശ്രയ സ്ഥാപനങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നം സുപ്രീം കോടതി കല്പിച്ചിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഇവിടെ പാലിക്കാൻ സന്നദ്ധത കാണിക്കാത്ത സർക്കാരും അതിന്റെ പോഷക സംഘടനകളുമാണ്.

ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നം സുപ്രീം കോടതി നിരോധിച്ച ക്രോസ് സബ്സിഡി തന്നെയാണ്. കേരളത്തിലെ സ്വാശ്രയ പ്രൊഫഷണൽ കോളജുകൾ 50:50 ശതമാനത്തിൽ കുട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിച്ചു എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. മാത്രമല്ല, രണ്ടു സ്വാശ്രയ കോളജ് സമം ഒരു സർക്കാർ കോളജ് എന്ന ഫോർമുല എല്ലാവരും ഏതോ അംഗീകൃതമായ ധാർമ്മിക സത്യം പോലെയാണ് പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നടക്കുന്നത്. ഭാരതത്തിന്റെ പരമോന്നത

കോടതിയുടെ ഭരണഘടനാ ബഞ്ച് ഇത് അനീതിപരവും അധാർമ്മികവുമാണെന്ന് വിധിച്ചു. സർക്കാർ പ്രൊഫഷണൽ കോളജിൽ പഠിക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക് വലിയ തുകയാണ് സർക്കാർ ചെലവഴിക്കുന്നത്. സാധാരണക്കാരിൽ നിന്നു പിരിക്കുന്ന ഈ നികുതിപ്പണം കൊണ്ട് സമ്പന്നരെയാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത് എന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തി. എന്നാൽ സർക്കാർ ഇപ്പോൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് സ്വാശ്രയ കോളജുകൾ 50 ശതമാനം കുട്ടികളെ ഇങ്ങനെകുറഞ്ഞ ഫീസിൽ പഠിപ്പിക്കണമെന്നതാണ്. പക്ഷേ, ഇതിന് പണമെങ്കിലും സ്വാശ്രയ കോളജുകൾക്ക് സർക്കാർ നല്കുകയുമില്ല. ഒരു സർക്കാർ കോളജിന് ചെലവഴിക്കുന്ന പണം രണ്ടു സ്വാശ്രയ കോളജിന് നല്കിക്കൊണ്ട് ഇതു പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാക്കാമായിരുന്നു. മറിച്ച് ക്രൈസ്തവ സഭകൾ തങ്ങളുടെ സമൂഹത്തിന്റെ സമ്പത്തു കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ അവരുടെ സമുദായത്തിലെ കുട്ടികളിൽ നിന്നു തന്നെ അധിക ഫീസ് ഈടാക്കി സർക്കാരിന്റേതെന്നു പറയുന്ന കുട്ടികളെ സൗജന്യ നിരക്കിൽ പഠിപ്പിക്കണമെന്നു പറയുന്നത് എവിടത്തെ നീതിയാണ്. സ്ഥാപനം നടത്തുന്നവരെയും അവരുടെ സമുദായത്തെയും ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു തുല്യമാണിത്. മാത്രമല്ല ഇത് ന്യൂനപക്ഷങ്ങളോടു ചെയ്യുന്ന അനീതിയുമാണ്. ക്രൈസ്തവ സമുദായത്തിന്റെ കുട്ടികളുടെ മേൽ അധികഫീസ് ചുമത്താൻ നിർബന്ധിക്കുന്ന സർക്കാരിന്റെ അനീതിക്കെതിരായാണ് സഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാരായ ഞങ്ങൾ ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രതികരിക്കുന്നത്. കുറെ വിദ്യാർത്ഥികളെ “സർക്കാർ” വിദ്യാർത്ഥികളാക്കി സംരക്ഷിക്കുന്നത് ചിറ്റമ്മ നയമാണ്. മാത്രമല്ല സമ്പന്നരെ നികുതി ചുമത്തി പാവങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം പാവങ്ങളെ പിഴിഞ്ഞ് സമ്പന്നരെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നാണ് ഇവിടത്തെ സർക്കാർ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അതു സാധ്യമല്ല എന്ന ഉറച്ച നിലപാടാണ് ഞങ്ങളുടേത്.

പ്രവേശനം, ഫീസ് നിർണ്ണയം എന്നീ കാര്യങ്ങളിൽ ഭാരതത്തിന്റെ പരമോന്നത കോടതി നല്കിയിട്ടുള്ള അവകാശങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കാൻ നമുക്കാവില്ല. അതേ സമയം സുതാര്യവും മെറിറ്റ് അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതും ദരിദ്ര വിഭാഗങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകാനുകൂല്യങ്ങൾ നല്കുന്നതും താരതമ്യേനഫീസ് കുറഞ്ഞതുമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ് ക്രൈസ്തവ സ്വാശ്രയ സ്ഥാപനങ്ങൾ പിന്തുടരുന്നത്. ദാരിദ്ര്യരേഖയ്ക്ക് താഴെയുള്ളവർക്കും അവശവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ക്രൈസ്തവർക്കും ക്രൈസ്തവ കോളജുകളിൽ പ്രത്യേക പരിഗണനകളും സംവരണവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

നല്ല വിദ്യാഭ്യാസവും ശിക്ഷണവും മൂല്യബോധവുമുള്ള യുവാക്കളാണ് നാളെയുടെ ഭാവി. അതു മനസ്സിലാക്കുന്ന രക്ഷാകർത്താക്കൾ നല്ല വിദ്യാഭ്യാസം മക്കൾക്കു നല്കാൻ നെട്ടോട്ടത്തിലാണ്. ഈ വ്യഗ്രതയൊന്നും ഇവിടുത്തെ ഭരണകൂടത്തിനില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, സമൂഹത്തിന്റെ വികസനത്തിന് വിലങ്ങുതടിയായും മാറുന്നു എന്ന സങ്കടം ഞങ്ങൾക്കുണ്ട്. ദുഃഖത്തോടെ എഴുതട്ടെ, കമ്മ്യൂണിസം ഭരിച്ച നാടുകളുടെ വികസനം മുരടിച്ച് അധോഗതിയിലായപ്പോഴാണ് ആ നാടുകളിൽ കമ്മ്യൂണിസം തകർന്നടിഞ്ഞത്. ഇതിവിടത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളും ജനങ്ങളും മനസ്സിലാക്കണം.

ക്രൈസ്തവർ വിദ്യാഭ്യാസ സംരംഭത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് നാടിന്റെ വെറും സാമ്പത്തിക പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല. നമ്മുടെ നാട് അഴിമതിയിൽ കുളിച്ചു നിൽക്കുന്നു എന്നു തോന്നി പ്പോകുന്നു. മൂല്യപ്രതിബദ്ധതയുള്ള നേതാക്കളുണ്ടോ എന്ന വലിയ ആശങ്ക സമൂഹത്തിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നു. ക്രൈസ്തവ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഈശ്വരചിന്തയുടെയും മൂല്യശിക്ഷണ ത്തിന്റെയും പാഠശാലകളാകുന്നില്ലെങ്കിൽ നാം അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത വീടു പണിയുന്ന അവിവേകി കളാകും. നീതിമാന്മാരുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങളിലാണ് സമൂഹങ്ങൾ സ്വാദോം ഗൊമോറകളാകാതിരി ക്കുന്നത്. ക്രൈസ്തവ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഇങ്ങനെയൊരു സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക ദൗത്യ നിർവ്വഹണ കാര്യത്തിൽ യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്കും തയ്യാറാവരുതെന്ന് ഞങ്ങൾ ഏകകണ്ഠമായി എല്ലാവരോടും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

പ്രശ്നങ്ങളിൽ സമചിത്തതയും സൗഹൃദവും മൂല്യപ്രതിബദ്ധതയും നമുക്കു കാത്തുസൂക്ഷിക്കാം. ക്രിസ്തു കാണിച്ച സത്യത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും വഴിയിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ വേദനകളും പ്രതിസന്ധികളും ഉണ്ടാകും. ദൈവത്തിന്റെ വഴി നടത്തിപ്പിനുള്ള വെളിച്ചവും കൃപയും ഭരണാധികാരികൾക്കും ജനങ്ങൾക്കും നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഉണ്ടാകട്ടെയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ മെത്രാന്മാർക്കുവേണ്ടി,

1. മാർ വർക്കി കാർഡിനൽ വിതയത്തിൽ
(സീറോ മലബാർ സഭയുടെ മേജർ ആർച്ച്ബിഷപ്പ്)
2. ബസേലിയുസ് മാർത്തോമ്മാ ദിദിമോസ് ഒന്നാമൻ
(മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ കാതോലിക്കാ ബാവ)
3. ഫിലിപ്പോസ് മാർ ക്രിസോസ്ററം
(മാർത്തോമ്മാ മെത്രാപ്പോലീത്ത)
4. ബസേലിയുസ് മാർ തോമസ് ഒന്നാമൻ
(മലങ്കര യാക്കോബായ സഭയുടെ കാതോലിക്കാ ബാവ)
5. മോസ്ററ് റവ. ഡോ. ഡാനിയേൽ അച്ചാരുപറമ്പിൽ
(വരാപ്പുഴ ആർച്ചുബിഷപ്പ്)
6. മാർ ബസേലിയുസ് ക്ലീമ്മിസ്
(മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ മേജർ ആർച്ച്ബിഷപ്പ്)
7. റൈററ് റവ. ഡോ. തോമസ് സാമുവൽ
(സി. എസ്. ഐ. മധ്യകേരള മഹാ ഇടവക ബിഷപ്പ്)